

2. Біттер О. Актуальні проблеми дослідження державного боргу України та пропозиція заходів по управління ним / О. Біттер, Л. Чалапко, І. Кобзарук // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2016. – Випуск 16. – С. 22–26.
3. Машко А. Дефіцит бюджету: сутність, причини виникнення та проблеми управління / А. Машко // Соціально – економічні проблеми і держава. – 2012. – Випуск 2 (7). – С. 308–314.

Годзюр Тетяна Миколаївна, магістр 1 курсу
Рудейчук Світлана Володимирівна, к.е.н., доцент
доцент кафедри обліку та фінансів,

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ АНАЛІТИЧНОЇ ОБРОБКИ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Розглядаючи фінансову звітність як інформаційну систему, що забезпечує прийняття рішень, необхідно враховувати те, що її показники не забезпечують абсолютну точність даних про господарську діяльність підприємства, оскільки базуються на професійних судженнях і припущеннях, різних облікових оцінках, суттєвості тощо. Тому приймаючи рішення, користувачі повинні усвідомлювати, що показники фінансової звітності як інформаційна основа для економічного аналізу, визначають лише напрямки і тенденції розвитку об'єктів дослідження, що можуть бути використані для обґрунтування і прийняття рішень.

Однак, розглядати бухгалтерський облік та фінансову звітність як основу інформаційної системи, що забезпечує прийняття рішень користувачами, неможливо без визначення місця, ролі та важливості економічного аналізу показників фінансової звітності.

З цього приводу, Олійник О.В. зазначає, що економічний аналіз займає проміжне місце між збором інформації та прийняттям управлінських рішень, тому його комплексність, глибина й ефективність багато в чому залежать від обсягу і якості інформації, що використовується [1, с. 57].

Функціональна якість економічного аналізу зростає при дотриманні якісних характеристик корисності аналітичної інформації, таких як суттєвість, достовірність, релевантність, репрезентативність (повне розкриття), прозорість. На концептуальних засадах корисності слід базувати теорію, методологію та практику економічного аналізу [2, с. 32-37].

Економічний аналіз зазвичай розглядається як аналітична складова інформаційного забезпечення прийняття рішень користувачами фінансової звітності.

Бухгалтерський облік та фінансову звітність підприємства як інформаційну систему, визначає Пушкар М.С., зазначаючи, що мета обліку полягає не в технології обробки даних і отриманні показників для стандартної звітності, а в інформаційному моделюванні тих явищ і процесів, що відбуваються при функціонуванні підприємства та встановлення тенденцій і закономірностей його розвитку [3, с. 89].

При прийнятті інвестиційних рішень, користувачу необхідно провести аналіз ключових показників, що пов'язані з поставленими цілями та завданнями (стратегією дій) відповідно до положень інвестиційного проекту [4, с. 23]. Успіх інвестора, в даному випадку, при підготовці та реалізації інвестиційного проекту, залежить від якості аналізу достовірних джерел інформації, прогнозування показників та

інформаційного забезпечення стадій прийняття рішень.

Отже, необхідність прийняття управлінського рішення (вибір напряму розвитку об'єкта дослідження), потребує збору, узагальнення та накопичення інформації про об'єкт дослідження і його розвиток. Така інформація накопичується у вигляді цифрових даних регламентованої або довільної форми, а саме у вигляді форм фінансової звітності, положень облікової політики підприємства та додаткової інформації, що пов'язана з об'єктом дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мошенський С.З. Економічний аналіз: [підручник для студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів] / С.З. Мошенський, О.В. Олійник / За ред. д.е.н., проф., заслуженого діяча науки і техніки України Ф.Ф. Бутинця. – 2-ге вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП “Рута”, 2007. – 704с.
2. Лазаришина І.Д. Якісні характеристики корисності інформації: методологія та організація відбору / І.Д. Лазаришина // Вісник УДУВГП [збірник наукових праць]. – Випуск 6 (19). – Рівне, Видавництво УДУВГП, 2013. – 165 с. – С. 32-37.
3. Пушкар М.С. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): [монографія] / М.С. Пушкар. – Тернопіль: Економічна думка, 1999. – 422с.
4. Бідна Л. Диагностика тактичних цілей / Л. Бідна // & Финансист. – №9. – 2012. – С. 33.

Конвалюк Богдан Романович, магістр 1 курсу,
Алексєнко Людмила Михайлівна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри обліку та фінансів,

МЕХАНІЗМ ТА ПОЛІТИКА АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

На сьогоднішній день терміни «антикризове управління», «антикризовий менеджмент» є одними з найбільш часто вживаних в сфері бізнесу. В одних випадках під ними розуміють управління підприємством в умовах загальної кризи національної економіки, в інших - управління господарюючим суб'єктом напередодні майбутнього фінансового краху, треті ж пов'язують поняття антикризового управління з діяльністю антикризових керуючих в рамках процедури банкрутства.

Зокрема, фахівцями західноєвропейської економічної думки антикризовий менеджмент визначається як «діяльність, необхідна для подолання стану, що загрожує існуванню підприємства, при якому основним питанням стає виживання». У Дж. Ван Хорна даний вид управлінської діяльності характеризується «підвищенням інтенсивності застосування засобів і методів на підприємстві, необхідних для подолання кризової ситуації». При цьому, на його думку, відбувається перенесення всієї уваги на одномоментні, короткострокові проблеми, одночасно пов'язані з проведенням жорстких і швидких вирішальних заходів [1, с.199].

Антикризове фінансове управління являє собою специфічний вид управлінської діяльності, що полягає в скануванні впливу зовнішнього і внутрішнього середовища на фінансові умови функціонування підприємства з метою своєчасного виявлення ознак наближення кризи, аналізі фінансового стану, потім виявленні ймовірності настання